

»Erhvervslivets nye Messias«

Af Kai Kjær-Hansen

I AMERIKANSKE finans-kredse kalder man ham »erhvervslivets nye Messias«. Den 42-årige svensker Jan Carlzon, som har gjort SAS til »årets luftfartsselskab« og givet det et milliardoverskud.

Ifølge Jyllands Posten er det langt fra revolutionerende ledelsesmetoder, Carlzon har taget i brug. Men han har formået at give medarbejderne indtryk af deres ansvar.

Efter sigende kan han lide at fortælle anekdoter. F. eks. den om de to mænd, der står og

hugger sten til. På spørgsmålet om, hvad det er, de står og laver, svarer den ene surt og irriteret, at han bare står og hugger en sten firkantet. Den anden svarer derimod glad og stolt: »Jeg er med til at bygge en katedral«.

»Alle medarbejdere skal kunne se katedralen«, siger Carlzon. Det er opskriften på succes for den, der ikke vil lade sig nøje med at sidde i en fin lederposition og bygge luftkasteller, når man har med luftfart at gøre.

Sådan set

Kai
Kjær-Hansen

Missionsvennen
6/4-1984

DER STÅR to mennesker i et menighedsarbejde. Den ene siger lidt sur og tvær, når man spørger, hvad de laver: »Jeg gør kun det, som ingen andre gider«. Den anden siger stolt og glad: »Jeg er Guds medarbejder«.

Hvor usmageligt det end kan forekomme os at kalde et menneske for »erhvervslivets nye Messias«, er det alligevel en pointe værd, at tingene

først kommer til at fungere og så i Guds riges arbejde, når enhver kender sit ansvar, er glad for sit ansvarsområde og gør fyldest netop dér.

Uanset hvad mit ansvarsområde er, så mangler der altså noget, hvis jeg mangler. En dygtig leder kan heller ikke vi undvære. Men en dygtig leder kan ikke klare alt. Selv en håndfuld dygtige ledere kommer til kort, dersom de ikke har gode og ansvarsbevidste medarbejdere.

I Guds riges arbejde er det sådan, at enhver kristen kan noget, som ingen anden kan. Derfor lider arbejdet under, at nogle mener, at det, de kan, er uden videre betydning for vor fælles opgave. Den, som er en gave.

DEN ENE siger: »Se på verden. Det nytter intet«. Den anden siger: »Se på verden. Hvor

har den dog behov for, at vi fortæller den noget om Guds kærlighed«.

Og når vi nu er ved anekdoterne, kan også den med de to skosælgere, der i sin tid drog til Afrika, komme med. Begge telegraferede de hjem. Den ene: »Her er intet marked. Ingen går med sko«. Den anden: »Stort marked. Ingen går med sko. Send straks et parti her til«.

Hvis luftfartsfolk i SAS skal se katedralen, skal vi, der er med i Guds riges arbejde se, at der bliver glæde i himmelen, når en synder omvender sig og kommer til tro på Jesus.

Bare vi dog kunne få øjnene op for, at vi alle — uanset hvem vi er, og uanset hvor vi er på »rangstigen« — har et ansvarsområde i Guds riges arbejde. Vel er vi ikke herrer over Helligånden. Men det fritager os ikke for vort ansvar.